

שיניקין 91
גבעתיים

רב ביכנ"ס וראש הכולל הרב משה גבאי שליט"א

תפארת צב"י

כולל "מלכות שבתפארת"
ע"ש אלימלך ומלכה שוימר

א
טמטט טמט

זמני השבת

- הדלקת נרות: 19:24
- צאת השבת: 20:29
- זמן ר"ת: 20:58

זמני תפילות בבית הכנסת:

ימות השבוע:	יום שבת:
שחרית: 7:30	מנחה ער"ש: 19:27
מנחה גדולה: 13:15	שחרית: 8:00
מנחה קטנה: 19:25	מנחה שב"ק: 19:15
ערבית: 19:45	ערבית מוצ"ש: 20:29

שיעורי תורה:

א - ה: 8:10 - 9:00	גמרא מסכת בבא בתרא עם הרב משה גבאי.
א - ה: מיד אחרי תפילת ערבית - גמרא עם ר' יהודה עובדיה.	
ב: 20:00 - 21:45	שיעור ביזרע שמשון עם ר' יצחק לוריא טהור.
שבת: 17:40	גמרא ופרקי אבות

אקטואליה בפרשה:

"וקראת לשבת עונג..."

שיעור פרשת שבוע מתקיים כל יום חמישי בשעה 20:00
ע"י הרב משה גבאי שליט"א
כולם מוזמנים.

סיפורי צדיקים:

למרחן הגרי"ש אלישיב זצ"ל היה חוש ריח מיוחד! לא, אני לא מדבר על ריח של מאכלים או של בשמים... אלא על ריח של רוחניות! מעשה שהיה למראה עיניו של הנכד האחראי על קבלת הקהל. אל חדרו של רבנו נכנס אדם תושב חו"ל כדי לפרוש בפניו שאלה הלכתית. רבנו מיד אמר לו, "אני רוצה ללמוד - אני לא יכול...!!" ופתח את הגמרא והחל ללמוד. האיש מיד יצא לבחוף מאוכזב. הנכד שהיה אחראי לא הבין, חשב שכל הקבלת קהל להיום נעצרה וכבר בא לעצור את האנשים שיותר כיום הרב לא מקבל כי נתקף בחשק ללימוד תורה... עוד אל הספיק להודיע, כבר נכנס במהירות הממתין תבא שחיתה לתורו, והנה הרב קיבלו במאור פנים והשיב לשאלתו. תמה הנכד ושמר הדבר בלבו. בסוף היום של קבלת הקהל הגיע התשובה. כשיגשו לנכד יהודי תושב חו"ל ואמר, "ראיתי שהכנסתם מאן דהו לקודש פנימה, כנראה אתם בישראל לא יודעים על מצבו, אך במקומו בחו"ל הוא מפורסם כרשע ורב מעללים!! והכל הובן!..."

עלון מס': 265

וזה העניין כאן בפרשה אף שמדובר באנשים רמי מעלה הפסוק מעיד עליהם "כולם אנשים ראשי בני ישראל המה" היו אנשים כשרים אך כשמגיע הרגע שיש נגיעה אישית אולי זה יפגע בך אין גדול מהשוחד. וכבר אמרו חז"ל "כי השוחד יעוור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים".
אנב רש"י פירש בזה באותה שעה כשרים היו. ולכן הפסוק כינה אותם "ראשי בני ישראל". אלא שצריך להבין, הרי נאמר אח"כ "וילכו ויבואו", ושם פירש רש"י, כמו שביאתן בעצה רעה כך גם הליכתן בעצה רעה. איך מתיישבים שני הדברים? מביא המקובל הקדוש רבי שמשון מאסטרופולי זצ"ל, נאמר בתאור הפסוקים של המרגלים בשהותם בארץ "והימים ימי כבורי ענבים". ומה באה התורה לומר בזה? יש שהסבירו שלכן זה מאווד בולט ומסוכן אם כעת יקחו מהפירות ובכל זאת ה' עשה להם נס שלא ראו אותם. ויש שפי' להיפך שלכן אנשים עסוקים ולא שמים לבם לבני ישראל.

אומר הרב זצ"ל, ישנם ג' חודשים שבחם הס"מ שולט יותר, חודשי טבת, תמוז, וחדש אב. ועליהם נאמר "ותצפנהו שלושה ירחים" שצריך יותר להחבא מהסטרטא אחראי בחודשים אלו שמועד בהם יותר להזיק.
ויש 'מדרש פליאה', "מפני מה לא הצליחו מרגלים, מפני שהימים ימי כבורי ענבים ולכן כתב ותצפנהו ג' ירחים, ולכן כתב ענבם חסר י"י". וזו פליאה מה הכוונה. ופירש הרב, ערב ט' באב חזרו המרגלים ואז בכו בכיה של חנם. ארבעים יום קודם לכן יוצא כ"ט סיון שבו הם יצאו לדרכם. נמצא איפה יוצא יום אחד במסלול שלהם היה בחודש סיון, ועוד לייט ימים היו בחודשי תמוז ואב. כל הליט ימים הם ימים שהס"מ שולט בהם חוץ מיום אחד שבו הם יצאו לדרכם.
וזה כתוב 'כבורי ענבים' המילה 'ענבים' אם נלך אות אחת לפני כל אות יוצא שם סמ-א"ל שמו של הסטרטא אחראי. וזה אומר ימי כבורי כבורים לשון ראש ראשית. שהימים אות קודמת למילה ענבים, ולכן הם ימי דין ורוצן לחטוא. אולם כיון שביום הראשון שיצאו זה עדיין לא היה ימי דין, לכן אומר המדרש - לא הצליחו!

בזה מיושב שאף שציציתן גם הייתה כביאתן ברעה, בכל אופן כשרים היו באותה שעה היינו ביום הראשון היה כוח רע קטן יותר כי זה היה עדיין שייך לחודש סיון.
רק יש להעיר שלכאורה בתורה נזכר ענבים כתיב מלא עם יי ומה קוונתו. וראיתי מסבירים שזוהי האות יי שניתנה ליהושע וייקרא משה להושע בן נון יהושע" והאות יי שנלקחה מענבים וניתנה ליהושע היא גרמה לזה שישאר רק המילה ענבים שזה הס"מ כי הוא יצא מלהיות עמם ולהגן עליהם.
המדהים לשים לב כל עם ישראל נענשו ארבעים שנה להיות עמהם במדבר יום לשנה יום לשנה. ולכאורה ששימו רק את המרגלים מה אשמים כל עם ישראל להיות עמהם בעונש הקשה הזה?

אלא יש כאן יסוד פשוט אבל נורא. אם המרגלים התאמצו ארבעים יום לחטוא, ועם ישראל כששמע אח"כ ברגע אחד יזום אתם" הוא נוטל לרעה חלק גם בכל המאמץ שהם התאמצו כדי לחטוא. ולכאורה נחשב כאילו גם הם חטאו כל המאמצים יום, שאם לא - לא היה מגיע להם יום לשנה לכולם. ומכאן נלמד יסוד עצום לטובה כמה רוח יש, אם למשל אדם משתתף בשיעור תורה, והרב המגיד שיעור הכין את השיעור הזה חמש שעות או יותר כדי ללמד את השומעים, יצא דבר מדהים כל מי שנטל חלק בדבר הטוב, הרי הוא מקבל שר לא רק על השעת לימוד שישב ושמע שיעור תורה, אלא הוא נוטל חלק בכל הזמן שטרם הרב לעמוד ולהתאמץ ולהכין את מה שלימד: נמצא שברגע אחד זוכה לשכר עצום, כי אם לרעה זה כך, כך וחומר שלדבר מצווה...
שבת שלום.

"שלה לך אנשים ויתורו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל, איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו כל נשיא בהם".

בארוע רב משתתפים בענייני הוראה וחינוך הזומן מרצה לשאת את דבריו בפני הקהל הגדול היושב בשקיקה. הגיע המרצה וכולו אומר כבוד, ולא אומר ובלא דברים הוציא מהתיק 'טוש מחיק' והחל לכתוב על הלוח המוצג לפני השומעים... "כחול, לבן, אדום,..." וביקש מהקהל לנחש מהי המילה גם האמורה להכתב על הלוח אותה הוא לא כתב? לצדוק לו, צהוב, כתום, שחור, ושאר גווני הקשת... או אז אמר להם המרצה תנו לי לעזור לכם... פשוט הוא התחיל לנקד. פָּחַל לָבָן, אֵדָם... וכולם הבינו שכוונתו צבע כחול מתאים לבן. וצבע אדום מתאים לָבָת.

אחזנו פעמים רבות מקובעים, המחשבה פשוט ננעלת מלחשוב בצורה נכונה כי יש לנו דעות קדומות, כי יש לנו רצונות, ולכן זו הבעיה העיקרית גם בעניין של 'נגיעות' המוח פשוט לא חושב נכון. אם אנשים עצומים וגדולים כאלו נשיאי ישראל מגיעים למצב של שיקולים זרים שעדיף לא להכנס לארץ ישראל כדי להמשיך להיות נשיאים, זה אומר שאין לאף אחד בטחון לסמוך בהחלטות על שיקול דעת עצמי וללא נגיעות. אמר פעם מרח הגרי"ח קנייבסקי זצ"ל, מגיעים אלי פעמים רבות של שאלות מאברכים, הנישים שלהם עובדות במקומות שאינם מספיק כשרים רוחנית. או בעיות צניעות או תקשורת פסולה מקלקלת ושואלים אם מותר כדי להעמיד בית של תורה. אך מעולם לא קרה שבהא אשת אברך ושאלה כיון שהיא חייבת לעזור בפרנסת הבית אם מותר לה לעבוד בשבת, כדי שיוכל בעלה להמשיך ולעסוק בתורה. מעניין זה הרי "רק" שבת, ואין זה מגי עבירות החמורות, אולם זה מהעבירות שנאמר בהם יהרג ואל יעבור...!

וזה הניסיון הגדול שלנו לשים את כבוד הקב"ה ואת כבוד האחר לפני הכבוד של עצמנו, ולא לראות רק את עצמי לפני הכל!

לא מזמן הסתלק מאתנו אחד ממויחדי הדורות, מרח הרב גרשון אדלשטיין זצ"ל, עמוד ענוה פשטות ואצילות, מלבד הגדלות העצומה בתורה. סיפר לי יהודי כמעט ממקור ראשון שהיה נוכח בעצמו לפני כמה שנים במקרה שזעזע את עולם התורה שזרקו על הרב - 'לבן' [במסגרת מלחמות היהודים לשם שמים... מספר היהודי, הרב נשאר רגוע ושלו כאילו לא קרה כלום!!! ואמר לי אני הולך לבית להחליף את הפראק תלך אתה לשיבה תאמר לבחורכם שהרב קצת מאחר, ואני מזהיר אותך לא לספר שום דבר לאף אחד! [זה התפרסם בדרכים אחרות]. אבל איזו גדלות לשים את עצמך בצד, מה ירבה כבוד ה', ומה יעשה חילול ה', בלי שום נגיעה אישית! ואם בעניין 'נגיעה' עסקינן, סיפר לי השבוע בן של תלמיד חכם חשוב, ביום ההלוויה של הרב אדלשטיין זצ"ל, הוא נשלח לשאול את אביו שתי שאלות. שאלה אחת שאלו כולל אברכים שקבעו לצאת לטיול בו ביום שזה כולל התארגנות גדולה גם של המשפחה של כל אברך, והנה הגיע הרגע של ההלוויה, ושאלו אם לבטל את הטיול. ושאלה שניה נשאלה ע"י 'מחנה' של בנות האם צריכים לבטל את המחנה ולשוב בגלל פטירת הצדיק.

אין העניין אמת מה הייתה התשובה. אבל לנו שהשיב את התשובה בעת הרב הנוכר לבן שלו, וזה לא שיתח מוסר... 'מעניין' שמגיעים כמה שאלות כאלו, אולם לא הגיעה אלי שום שאלה אם צריך לסגור את כולל האברכים ולצאת ללוויה... זה מראה כמה אנו חיים בנגיעה, פשוט שסוגרים את הספר להלוויה אך מה שקשה יותר, פתאום יש שאלות...

שאל את הרב

ניתן להתקשר לשאלה והתייעצות לטל' 052-7622517

איש הפולטים מהאילן האם יש
עליהם זין של אוקרפיה

אכילתי פרי חסד ושכתי 'שחיינו':
אפיק האכילת הפאה שאוכלו

אולכוס אחז אורי פיפאקול'
תפילת הפיק. פולכוס את כולוס

יש לדון על מים אלו האם יש עליהם איסור מוקצה של 'נולד' או שמא דינם כמים שבאו מהעננים. ולכן יש להחמיר לא לתת כלי תחת המים בשבת אם לא שמניח בו מים רגילים או כלי.

יש בדבר זה מחלוקת באחרונים, יש אומרים שמברך ויש אומרים שאינו מברך שחיינו, ולעניין הלכה, כלל גדול בידנו 'ספק ברכות להקל' ולא יברך. וטוב לפטור ע"י אחר, או מין אחר חדש

אם יכולים לשמוע על קולו אף ללא ה'ירמקולי' וזה רק מסייע, הם יוצאים ידי חובה עמו. אבל אם אין יכולים לשמוע קולו כלל ללא ה'ירמקולי' לא יוצאים עמו ויברכו במקומם.

אין לקרוא את העלון בשעת התפילה וקריאת התורה!

חתונת גיסי הסתיימה זה עתה, השעון מורה על השעה אחת אחר צאת הלילה, אני עדיין ניצב באולם ותוהה האם לצאת בכל זאת בשעה זו מבני ברק לביתי בביתר, או אולי לעשות את הלילה כאן בבני ברק, ומחר תהיה לי משימה לא פשוטה על הבוקר להתנייד עם כל בני משפחתי כל אחד למקומו.

תוך כדי שאני מהורהר, נכנס אל האולם נהג מוניט שחיפש לסיים את יומו עם עוד 'קינוח' של כמה שקלים... כששמע על התלבטותי, מיד הוסיף נופך משלו שאין כמו לישון הלילה בביתי ולהתחיל בוקר מסודר למחרת. כמובן שהוא צודק אבל כל אחד וסיבתו הוא.

יש לציין שגם המחיר שבו נקב סך מאתיים שקלים היה סביר בהחלט, בהתחשב בשעה המאוחרת ובמספר בני המשפחה. וכך נפלה ההחלטה לצאת לנסיעה עם הנהג ששמע לצורך העניין 'אלוני'. העמסנו את חפצינו ואת ילדינו העייפים והנסיעה יצאה לדרכה.

בחלום הכי שחור לא ציפינו לכוז 'קבלת פנים', 'אתם הדתיים... דואגים רק לעצמכם לא תורמים כלום לסביבה, אין לכם אלא את חייכם הפרטיים והשאר לא מעניין אתכם, חיילים נהרגים בצבא ואתם סועדים עם ילדיכם, אתם ואתם...'

בסתר ליבי, אחרי מטר כזה של 'ברכות' כבר חששתי מאוד לנסיעה, מדובר בשעות הלילה המאוחרות, ולמדונו מרבתינו 'רק אין יראת אלוקים במקום הזה והרגוני', התפללתי בלבי כי נגיע בקרוב ואפרד בשלום מפקעת הזעם הזו. לא התווכחתי, לא נכנסתי לשיחה, שתקתי וקיוויתי לטוב.

ואז במרכזו של כביש ירושלים תל אביב נשמעה לפתע מהלומה בתוך הרכב, משהו התפוצץ בחלקי המנוע פנימה וענן שחור עלה וטשטש את הראות. קול הנפץ עורר את הילדים המבוהלים שפרצו בכבי מבוות. אלוני השתתק באחת, הסב את הרכב אל השוליים, הבחין באש בוערת והורה לנו לצאת מידידת. לצאת משמעו להוציא ילדים קטנים מיליילים ולהשכיבם בפתח הדרך.

אלוני לא היה מצויד בפלאפון, כך שלא הייתה אפשרות לקרוא לעזרה זולת נפנופים לעוברים ושבים ותחונני אצבעות אליהם כי יואילו להשית עין אל הקורה כאן בשולי הכביש. עשרות מכוניות חלפו, איש לא עצר.

רגעים נוספים חולפים, והנה מכונית שנהגה הבחין בנו עוצרת בסמוך. ליבי מחסיר פעימה בתקווה שלא יהיה זה אדם בלתי רצוי. והנה, הפלא ופלא לא יאומן כי יסופר, מי יוצא מהרכב! אברך חרדי. לא פחות ולא יותר. אחד מאלה החיים רק עבור עצמם, שאין להם בעולמם אלא את חיייהם הפרטיים וזולת זה מאומה לא מעניין אותם. ציניותו ופאתיותו נעות וכל כולו נכון לעזרה.

שחתי לו את הקורה, שמע גם את חוות דעתו של אלוני ומיד הפשיל שרוולים. ראשית כל פנה להפעיל את המיזוג ברכבו והחל מעביר ביחד איתי את הילדים אל תוך רכבו. גם את החבילות והמזוודות העביר עמי אל תא המטען שברכבו. רק לאחר מכן החל בודק את העניינים עם אלוני בצוותא, העניק לו את שהיה דרוש, הוציא מן הרכב גלונים מים וחלקי חילוף, ושטף את האווירה במלל נעים.

הוא אף הושיט לאלוני את הפלאפון שברשותו באדיבות רבה: "התקשר לגרר, התקשר הביתה, סדר את ענייניך". אלוני בהה בשליח הישועה הזה כאינו מאמין, עולם הפוך... הדתיים האלה... הדתיים האלה... שמהם תצמח עזרה כה חמימה ונעימה? מי פילל? מי מילל?

שוחח מהפלאפון והסדיר את העניינים אולם הפעם היה קולו חרישי, כאילו נעטף במין רוך ורכות. השיב את המכשיר במילות תודה מגמגמות אל האברך מ'בית שמש' זה העלוקה והטפיל אשר הואיל לקום לרגע מעל הורידים של המדינה, להיות "לא דתי" לרגעים, לתרום משהו למען היישוב...

למעשה יכולים היינו לעזוב את המקום, להותיר את אלוני לחכות עם רכבו לגרר אלא שזה מבית שמש נותר עוד קמעא לשהות עם אלוני, הרעף עליו חביבות

ולבביות במידה טובה. לא סר מן המקום עד שהכל הסתדר על הצד הטוב ביותר. טרם יצאנו לדרך נפנה עמי האברך לצד ולחש לי: שמע, עשה טובה ליהודי, הענק לו את דמי הנסיעה אף אם למעשה לא הביאך הביתה... הבן, נהג מוניט הוא זה, מזוכך ועיף גם בלאו הכי, תן לו לפחות להרגיש שהרוויח משהו מכל העסק הזה. אני כבר אביאך ברכבי עד דלת ביתך.

ניסיתי להתנגד, לו היה זה נהג אחר- עוד ניתן היה לדון בדבר. אולם התנהגותו המחפירה של אלוני לא גרמה לי לשמוח לנהוג עמו 'לפנים משורת הדין'.

אלא שהאברך היה נפלא ממני: "בין כך היית משלם את המאתיים הללו. היפרד מהם, תן לו אותם, הבן ללבו. כאשר גואה לבו של אדם טוב, מוצפת כל סביבתו באור יקר של טוב לב. דבריו חימומו את לבי, ניגשתי אל אלוני עם מאתיים השקלים ביד: "קח", דברתי בקולו של מיטיב, "אינך צריך להפסיד מהתקלה הבלתי צפוייה...".

אלוני היה המום. ניצב נבוך ונכלם ולחץ את ידי. קולו רעד: "אתם... אתם... אתם... אני טעיתי בכך... אתם... אצלנו זה לא...". מאתיים השקלים צרבו את בשרו. צר היה לי לראותו מתבייש כל כך. לא שמחתי לאיד. חלילה. לא נעים לראות אדם מבוסס בבושה מבלי למצוא לעצמו מקום. החליף עמידה וחיפש נואשות אחר מילים מבטאות: "הוכיחו לי מלמעלה שאתם טובים כל כך... אני לא בסדר... אני... אתם...".

ליטפנו את שכמו: "אתה בסדר גמור". אמר האברך בחום על לבו הנרגש של אלוני, "הנה, גם לרכב קרה פנצ'ר ועוד מעט יתקון והכל יהיה בסדר. פנצ'רים זה עניין שקורה הרבה, לרכבים וגם לאנשים, העיקר שבסוף הכל מסתדר...".

לא פיללתי להיפרד מאלוני בתחושה כל כך טובה. שווה הייתה לי אותה תקלה, על כל שנלווה אליה כדי לראות את אורו של אברך זה. או יותר נכון, כדי שאלוני יגלה אותה. גאווה מילאה את לבי, אשרי העם שככה לו...

רגשות העלבון והמרירות נהדפו ממני מול אור גדול ונעים של תחושות עדינות והבנה, חמלה ונעימות. שוכנים באדם כוחות נפלאים, ניתן באחת להסיר מעליהם את שכבת האבק הנרגזת, זה אפשרי גם בשעה קשה ועייפה, אורם זורח מעליו על הנפש.

ככה זה בסביבתם של טובי הלב, אשר הכל סביבם רק חן וחסד. חיייהם ממתקים וכל כולם מחמדים. שמש אישיותם מקרינה על הסובב להם. עולמם כולו אומר טוב. עולם שכולו טוב.

שבת שלום

יצא לאור הספר 'זוהרה'
ע"י הרב משה גבאי שליט"א
 שיג כתיבים על המשיח הומשך לתורה
 מהדורה מפיארת, מנקדת באותיות מאירות
 עיניים
 בשילוב סיפורי אגדה והטגחה
 לפאר ולדומם את שולחן השבת.
 ניתן להשיג בבית הכנסת
 א'י בפל' 053-3171766

בניין עדי עד:

חז"ל הקדושים אמרו לנו שיש איבה מוסרת 'בין כלה לחמותה' גם אם ברוך ה' אצלך אתה ממש לא מרגיש את זה או בגלל שאתה עדיין חי ויש המשך... או שהם מאוד חכמות להסתיר את זה...
 בכל אופן לא סתם זה נכתב, כי אתה הבעל צריך לקחת 'מקדם בטיחות' ולהבין למה לא תמיד לא נוח לאשתך לבוא הרבה להורים שלך! וגם בשעה שאתה שם תתאמץ לתת לה תשומת לב מיוחדת מהרגיל.
 היה בעל אחד דע להביא את חמותו משדה התעופה... בדרך שאל אותה בחרדה מוסרת... "כמה זמן את חושבת שזוכה שתשארי אצלנו...?"
 "כמה שתרצו..." - השיבה.
 "מה? לא תשארי אפילו לכוס קפה...?"
 ובאותו עניין... בעל אמר לאשתו, אמא שלך כנראה משתחררת מבית חולים ובאה לגור אצלנו... האשה: מי אמר לך?
 הבעל: "כשביקרנו, הרופא קרה לי לצד ואמר לי תצפו לגרוע מכל..."

לע"ז:

*אמה בת אסתר * יוסף חיים בן מסעודה * תמר בת מטילדה
 *משה הרש בן אידל * ר' חיים בן גדריה * ג'וליה בת טינה * מוטי
 *מרדכי בן מרי הי"ד * מרגלית פנינה בת רחל * פסיה רחל בת מאיר
 * עמנואל בן יונה ודוד * ר' אלימלך ב"ר יוסף * מלכה בת ר' אשר
 *זליג הלוי * נחמה בת חיים פרידר

ניתן להקדיש להצלחה, לרפואה ולע"ז על ידי שותפות בסך 50 ש"ח בהוצאת העלון בטלפון: 058-3123124

פינת ההלכה:

מנהגי סעודת ברית מילה:

- * סעודה זו נחשבת סעודת מצווה ויש בה עניין גדול וישתדל שיהיו בה 'אנשים.
- * לכתחילה צריך לעשות סעודה זו בפת, ואם אפשר גם בשר בהמה.
- * לא אומרים בזימון 'שהשמחה בבעוננו' מפני צער של התינוק.
- * אם עושים סעודה זו בבית הכנסת יש להקפיד לבוא לבושים בצניעות, ולשמור על קדושת המקום מפני שחוק וקלות ראש, וקשה מאוד להישמר בזה.
- * מי שמזמינים אותו לסעודת מילה ולא בא הרי הוא מנודה לשמים! ולכן מן הראוי כשאדם מזמין את קרוביו ומכריז לא יזמינם אלא יודעים שיש ברית.
- * תלמיד חכם השקוע בלימודו אינו בכלל קללת חז"ל זו, ויכול להמשיך ללמוד.
- * תלמוד חכם שהוא גם מוהל, לא ימנע עצמו מלמול מחשש של ביטול תורה.
- * מותר לאכול בשר אחר ר"ח אב בסעודת המילה, וכל הקרובים והחברים ראשים לאכול, אך מי שבא רק כדי לאכול זו מצווה הבאה בעבירה.

זכות העלון:

*להצלחת ליאור בן שלמה * ועדי גל בת חיים * לרפואת גולדיטה
 בת פסיה רחל * להצלחת ערן בן אסתר ושירה מרים בת צופיה
 ומשפחתם * רפואה שלימה ליונה בת מרים * רפואה שלימה
 והצלחה לאליעזר בן נעמי ואסתר בת אמה * עדי בת יונה חזרה
 בתשובה ושתקים בית נאמן. * להצלחת עומר ואוהד בני חגית